במקומן חייסינן. פי' שידוע שרגילין שם המיקין. והיה **בחדתי**. שנפלה מחדש שהחומה שלה נפלה ונודעה בחזקה: **חשד** דלעיל דבתרי ופריצי ליכא משום מזיקין מיירי בסתם **נמי ליכא**. דתנן (במסכת קדושין דף פ:) אבל אשה מתיחדת עם שני אנשים: **אין** רגילין: **אין** לומרין בפני המת שלא דבריו של מת. ופסק *רב **בתרי ופריצי**. לתמרין הסם לא שנו אלא בכשריים: **במקומן** אלפס משום רב. דאמי דוקא דבריו תורה אבל דברים דעלמא לית לן **חייסינן**. במקום שהם מטיינין תדיר חייסינן אפילו בתרי: **בדברא**. בה. °ודוקא באדם אמות שלו: **רוח** לפונים מנשבת. פי' לבדה דהא אמרינן בפרק לא יתפור (כ"ב דף כה.) שהיא מנשבת עם כל אחד ואחד: *__ואתא__ מיהו ואמר כחלות. ואם אין תחמר מכל מקום לימא בחלות כמו שאמרו לו מן הסמים דהא אמת אמרו לו. וי"ל שלא רצה לומר להם דבר שלא היה יכול להראות ולהוכיח אם יאמלו לו: **ואין** הבור מתמלא מחוליהו. פירש רש"י אם יתפור ויחזיר בו עפרו לא יהא מלא. *ותימה דאין הבדון דומה לראיה שהרי לא היה לומר להם אלא לעיטו לו מן הבשרים ויאכלו לעניים. אם היה מעוה לעיטו מן הבשרים ולחזור ויאכלו להם אז היה דומה למשל. ומפרש רבינו שם מחוליהו מגביעתו כלומר אין הבור מתמלא מן המים הטובעים בו. ובספרים יש אין הבור מתמלא מחוליהו אלא אם כן מושכין לו מים מלד אחר. פירש שאם תחפור מלד זה ותניח מלד אחר לא תמלא שמה שמונח כאן חסר כאן כמו כן מה שמולא מן הבשרים יתחסר מן הבשרים: ביהו

נפלה מחדש ואין חשש שיפול עוד

בחדתי, ותיפוק ליה משום מזיקין? בתרי אי בתרי חשד נמי ליכא? בתרי ופריצי. מפני המפולת ותיפוק ליה משום חשד ומזיקין? בתרי וכשרי. מפני המזיקין ותיפוק ליה מפני חשד ומפולת? בחורבה חדתי ובתרי וכשרי, אי בתרי, מזיקין נמי ליכא? במקומן חיישינן ואב"א לעולם בחד ובחורבה חדתי דקאי בדברא דהתם משום חשד ליכא דהא אשה בדברא לא שכיחא ומשום מזיקין איכא: *ת"ר ארבע משמרות הוי הלילה דברי רבי ר' נתן אומר מ"מ דר' נתן דכתיב °ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמורת התיכונה", תנא אין "תיכונה" אלא שיש לפניה ולאחריה ורבי מאי "תיכונה" אחת מן התיכונות שבתיכונות ור' נתן מי כתיב "תיכונה שבתיכונות", "תיכונה" כתיב, מ"ט דרבי? א"ר זריקא א"ר אמי א"ר יהושע בן לוי כתוב אחד אומר °חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך" וכתוב אחד אומר °קדמו עיני אשמורות" הא כיצד ארבע משמרות הוי הלילה ור' נתן סבר לה כרבי יהושע דתנן "ר' יהושע אומר עד שלש שעות

מוסגא לא, ע"ב

[ב"ק לא:]

נגיהו

סר הכל 8 שעות והיינו דקדמו עיניו בחצות שיעור זמן של ב' משמרות

שכן דרך מלכים לעמוד בשלש שעות: שית דליליא ותרתי דיממא הוו להו שתי משמרות רב אשי אמר משמרה ופלגא נמי "משמרות" קרו להו: ואמר רבי זריקא אמר רבי אמי אמר רבי יהושע בן לוי *"אין אומרין בפני המת אלא דברי של מת אמר רבי אבא בר כהנא לא אמרן אלא בדברי תורה אבל מילי דעלמא לית לן בה ואיבא דאמרי אמר רבי אבא בר כהנא לא אמרן אלא *[אפילו] בדברי תורה וכ"ש מילי דעלמא: ודוד בפלגא דליליא הוה קאי, מאורתא הוה קאי דכתיב °קדמתי בנשף ואשועה ומאי דהאי נשף אורתא הוא? דכתיב °בנשף בערב יום באישון לילה ואפילה" אמר רב אושעיא אמר רבי אחא הכי קאמר (דוד) "מעולם לא עבר עלי חצות לילה בשינה". רבי זירא אמר: עד חצות לילה היה מתנמנם *בסוס מכאן ואילך היה מתגבר כארי רב אשי אמר עד חצות לילה היה עוסק בדברי תורה מכאן ואילך בשירות ותשבחות. "ונשף" אורתא הוא הא נשף צפרא הוא דכתיב °ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם" מאי לאו מצפרא ועד ליליא? לא מאורתא ועד אורתא, אי הכי לכתוב מהנשף ועד הנשף אן מהערב ועד הערב? אלא אמר רבא תרי נשפי הוו: נשף ליליא ואתי יממא נשף יממא ואתי ליליא. ודוד מי הוה ידע פלגא דליליא אימת השתא משה רבינו לא הוה ידע דכתיב °כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים" מאי כחצות הלילה? אמר ליה הקב"ה דאמר ליה קודשא בריך הוא °"מי איכא ספיקא קמי שמיא אלא דאמר ליה (למחר) *בחצות (כי השתא) ואתא איהו ואמר כחצות אלמא מספקא לי' ודוד הוה ידע דוד סימנא הוה ליה *דאמר רב אחא בר ביזנא א"ר שמעון חסידא כנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד וכיון שהגיע חצות לילה בא רוח צפונית ונושבת בו ומנגן מאליו מיד היה עומד ועוסק בתורה עד שעלה עמוד השחר כיון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו אמרו לו "אדונינו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה" אמר להם "לכו והתפרנסו זה מזה" אמרו לו "אין הקומץ משביע את הארי *ואין הבור מתמלא מחוליהו" אמר להם "לכו ופשטו ודיכם בגדוד" מיד יועצים באחיתופל, ונמלכין בסנהדרין ושואלין באורים ותומים, אמר רב יוסף מאי קרא? (דכתיב) °ואחרי אחיתופל בגיהו בן יהוידע ואביתר, ושר צבא למלך יואב "אחיתופל זה יועץ, וכתיב °"ועצת אחיתופל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדבר האלהים" בגיהו

תורה אור

מוסגא לא, ע"ב

[ב"ק לא:]

מוסגא לא, ע"ב

[ב"ק לא:]

מוסגא לא, ע"ב

[ב"ק לא:]